

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupené Mgr. Martinem Buřičem, advokátem se sídlem Praha 1, Štěpánská 643/39, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2013, č. j. 37256-14/2013-900000-304.3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, ze dne 2. 7. 2014, č. j. 52 Af 50/2013 – 44,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel dne 23. 7. 2014 kasační stížnost žalobkyně (dále „stěžovatelka“) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, ze dne 2. 7. 2014, č. j. 52 Af 50/2013 – 44. Stěžovatelka poté požádala o osvobození od soudního poplatku, spojení řízení o kasačních stížnostech do jediného řízení a požádala též o změnu placení soudních poplatků, popř. o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 31. 10. 2014, č. j. 3 Afs 150/2014 - 30, žádost stěžovatelky zamítl a v návaznosti na tento výrok stěžovatelku vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Nejvyšší správní soud v odůvodnění usnesení také uvedl, že příjem stěžovatelky ve výši 11.736 Kč za měsíc postačuje na zaplacení soudního poplatku ve výši 5.000 Kč. Nejvyšší správní soud přihlédl rovněž ke skutečnosti, že ze žádosti stěžovatelky plyne, že je spoluvlastnicí nemovitosti a má rovněž finanční úspory, které jsou zajištěny Policií ČR v souvislosti s trestním řízením proti jejímu manželovi, vedeném u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 3 To 15/2014. Stěžovatelce byla z tohoto důvodu pro úhradu soudního poplatku stanovena dostatečná lhůta, a to 2 měsíce od doručení této výzvy. Nejvyšší správní soud uzavřel, že v této lhůtě je třeba soudní poplatek zaplatit, anebo doložit podání výzvy orgánu činnému v trestním řízení, o níž dosud nebylo rozhodnuto. Usnesení ze dne 31. 10. 2014, č. j. 3 Afs 150/2014 - 30, bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 7. 11. 2014.

Stěžovatelka však po doručení výše zmíněného usnesení pouze dne 9. 12. 2014 doplnila kasační stížnost a současně poukázala na to, že v trestní věci S. K. a spol. vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 9/2012, a u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 3 To 15/2014, bylo pravomocně rozhodnuto rozsudkem Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3 To 15/2014. Podle stěžovatelky z toho vyplývá, že celková škoda českého státu je vymáhána ve dvou rovinách – po odsouzeném v rámci výkonu trestu i po žalobkyni v rámci daňové exekuce.

Z odůvodnění přiloženého rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 15/2014 (str. 24) Nejvyšší správní soud naopak dovozuje, že důvod k zajištění finančních prostředků na účtech vedených u ČSOB, jejichž majitelkou je stěžovatelka, právní mocí trestního rozsudku (25. 8. 2014) pominul. Stěžovatelka ke dni vydání tohoto rozhodnutí poplatek za kasační stížnost nezaplatila a ani přes poučení, které jí poskytl Nejvyšší správní soud v usnesení z 31. 10. 2014, č. j. 3 Afs 150/2014 - 30, neprokázala snahu získat zpět zajištěné finanční prostředky, z nichž by mohla soudní poplatek zaplatit. Nejvyšší správní soud proto po marném uplynutí lhůty řízení zastavil v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích a § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. ledna 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu